

كتاب بيهوده

كريستيان بوين

ترجمه

پیروز سیار

انتشارات دوستان

— کتاب بیهوده چگونه کتابی است؟

— کتابی است که جز از کتاب‌ها سخن نمی‌گوید،
مانند همین کتاب.

— پس نگاشتن آن چه مژ دارد؟

— کتاب‌ها جعبه‌های موسیقی لبالب از مرکب‌اند.
خواستم چند نت لطیف را، چند نغمه لالایی را،
درست پیش از آن که به خاموشی گرایی‌ند، گرد
آورم.

— آیا ادبیات چیزی برتر از لالایی نیست؟

— ادبیات اگر به شادمانی نغمه‌هایی که کودک را
به خواب می‌برد، می‌رسید، کاری بس بزرگ کرده
بود، همان شادمانی حزن‌آمیز و بس شگرف که
سال‌ها بعد شناخته می‌شود، لطفات جهان گذرا،
اندوه ابدیت — تکرار مکرر ای که به هیچ
نمی‌ارزد.

فرزانه، فربه، فسرده: مردی سالخورده، با شکم چاق و سر طاس، روی صندلی قطار نشسته و سرگرم مطالعه نرخ‌های بورس در روزنامه است. فرزانه، فربه، فسرده. نمی‌دانید که این تصویر را نویسنده‌ای دیگر توصیف کرده یا به راستی به چشم خود آن را در عکسی دیده‌اید. مهم آن است که در چه سنی با این تصویر آشنا شدید: در بیست سالگی. در این سن همه چیز را به روشنی می‌بینیم، هنوز از جدا ساختن چیزها از یکدیگر سر باز می‌زنیم، چیزهایی را که باهم اند به هم پیوند می‌دهیم، سرچشمه را با چشم‌هسار، علت را با معلول، نرخ‌های بورس را با فربه‌ی و طاسی. این تصویر در دیدگان بیست سالگی شماست و زیر آن نوشته شده: پُل کلودل، سفیر-کاتولیک-شاعر. فرزانه، فربه، فسرده. این تصویر زمانی دراز شما را از لمس کردن کتاب‌های او بازداشت، کتاب‌های سفیر فربه، کاتولیک